

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی جهرم

مرکز آموزشی درمانی سیدالشهداء (ع)

نکات قابل توجه:

♦ باید مصرف مواد خوراکی حاوی فسفر نظیر: (آجیل، لبنیات، ماست، شیر، دوغ، کشک و ...) کاهش یابد.

♦ در صورت مصرف رناژل هیچ گونه فسفات باندر دیگری را نباید مصرف کنید.

♦ فاصله مصرف رناژل با داروهای ضد تشنج، وارفارین و سیپروفلوکساسین باید حداقل ۱-۳ ساعت باشد.

کلسی تریول:

این دارو در درمان کاهش سطح کلسیم خون استفاده می شود. دوز دارو در بیماران دیالیزی بر اساس میزان کلسیم و فسفر خون تنظیم می شود. در صورت نیاز بعد از هر همودیالیز و یا روزانه تجویز می شود.

عوارض:

سردرد، بی خوابی، ضعف، تهوع، یبوست و بی اشتها

دارو را می توان همراه غذا یا با معده خالی میل کرد. دارو در ظرف مقاوم به نور و جای خشک و خنک نگهداری کنید. از شکستن و یا خرد کردن و یا جویدن دارو خودداری کنید. در مصرف غذاهای غنی از کلسیم فسفات و ویتامین دی مثل لبنیات احتیاط کنید.

و اذ مرضت فهو یشفین

و هنگامی که بیمار می شوم، او شفایم می دهد.

اگر هدف از درمان اصلاح **کلسیم** است: باید دارو را یک ساعت بعد از غذا و با یک لیوان پر از آب میل کنید.

♦ اگر هدف اصلاح **فسفر** است: دارو باید وسط غذا میل شود.

*** آنتی بیوتیک ها و آهن، جذب خوراکی کلسیم را مختل می کنند، به همین دلیل با فاصله زمانی از هم مصرف شود.

رناژل (سولامر):

این دارو یک فسفر باندر (به فسفر مواد غذایی متصل می گردد) ترکیب با باند شدن با فسفر باعث دفع آن از طریق دستگاه گوارش می شود و مانع جذب فسفر می شود.

عوارض جانبی رناژل و کربنات کلسیم تقریباً شبیه هم بوده ولی در رناژل عوارض گوارشی مثل:

یبوست که یکی از مشکلات بیماران دیالیزی است، کمتر دیده می شود.

شناسنامه بروشور آموزشی		NM_FO_052_00
عنوان		داروهای دیالیز
تیه کننده		واحد آموزش سلامت همگانی
منابع		کتاب پرستار و دیالیز، گروه نویسندگان وزارت بهداشت، مرکز مدیریت بیماریهای پیوند و بیماریهای خاص
سال تهیه		۱۴۰۳
بازبینی		سالانه
ناظر کیفی		دکتر سارا رحمانیان معاونت آموزشی و پژوهشی مرکز آموزشی درمانی سیدالشهداء سپهر و آموزش آموزشی

اپرکس (اریتروپویتین) :

اکثر بیماران مبتلا به نارسایی کلیه که به مدت طولانی دچار اختلال عملکرد کلیه هستند، مبتلا به کم خونی می‌شوند. کم خونی به دلیل کاهش ترشح هورمون اریتروپوئیتین است که ۹۰ درصد آن در غده فوق کلیه ساخته و ترشح می‌شود و با تأثیر بر مغز استخوان باعث افزایش تولید گلبول‌های قرمز خون می‌گردد. این دارو جهت جبران و اصلاح کم خونی ایجاد شده مورد استفاده قرار می‌گیرد.

عوارض دارو:

مصرف بیش از اندازه اپرکس می‌تواند موجب از کار افتادگی فیستول گردد. بنابراین از تزریق خودسرانه و یا تغییر دوز آن اجتناب کنید. تزریق اپرکس باعث افزایش فشار خون شده که در نتیجه از تزریق آن در زمانی که فشار خون بالای ۱۶۰ میلی‌متر جیوه است باید خودداری شود.

نحوه مصرف اپرکس:

به دو صورت تزریق داخل وریدی و زیر جلدی قابل استفاده می‌باشد.

نکات قابل توجه هنگام مصرف اپرکس:

- این دارو باید در درجه حرارت ۲-۸ درجه سانتیگراد نگهداری و از یخ زدگی آن جلوگیری شود.
- رنگ محلول باید شفاف باشد.
- باید از مخلوط کردن آن با سایر داروها و رقیق کردن آن خودداری کرد.

♦ دارو در یخچال نگهداری شود و از یخ زدگی و تابش مستقیم نور خورشید محافظت شود.

ونوفر :

این دارو از ترکیبات آهن و ضد کم خونی می‌باشد.

عوارض داروی ونوفر :

افت فشار خون (در صورت تزریق سریع)، تغییر موقت حس چشایی، تهوع، ایجاد شوک و احساس طعم فلز در دهان می‌باشد.

نحوه مصرف ونوفر:

تزریق وریدی بهترین روش تزریق ونوفر می‌باشد. که توصیه می‌شود هر میلی لیتر آن در ۲۰ میلی لیتر سرم نرمال سالین رقیق شود.

نکات قابل توجه:

- ونوفر نیازی به نگهداری در یخچال ندارد.
- ونوفر با هیچ دارویی نباید مخلوط شود.
- داروی رقیق نشده، داخل رگ سریع تزریق نشود.
- در زمان تجویز، قرص آهن قطع شود.

کربنات کلسیم:

این دارو به صورت مکمل غذایی هنگامی که دریافت کلسیم ممکن است ناکافی باشد مصرف می‌شود. همچنین در نارسایی کلیه به دلیل افزایش فسفر خون، این دارو استفاده می‌شود. زیرا این دارو در دستگاه گوارش به فسفات متصل می‌شود و مانع جذب آن می‌گردد.

عوارض:

یبوست، تهوع، تشنگی و پر ادراری از عوارض این دارو است.

در صورت بروز علایمی نظیر:

- بی اشتها
- تکرار ادرار
- خشکی دهان
- گیجی و هذیان

که نشان دهنده افزایش بیش از حد کلسیم در بدن است، باید سریعاً به پزشک خود مراجعه کنید.

